

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Říjen 2015

Náklady na tištěné číslo 8 Kč

Královno posvátného růžence, oroduj za nás!

Vážení a milí farníci,

vstupujeme do měsíce října, který je – podobně jako květen – tradičně zasvěcen Panně Marii. Je to dáno především tím, že v tomto měsíci slavíme památku Panny Marie růžencové. Ustanovil ji v roce 1572 papež sv. Pius V. na poděkování za pomoc Matky Boží při námořní bitvě s Turky u Lepanta (1571), v níž šlo o osud celé Evropy.

Tato památka Panny Marie je pro nás pozváním, abychom měsíc říjen prožili v její blízkosti a abychom prohloubili svou lásku k modlitbě sv. růžence. Ne nadarmo se růženci říká nejmocnější zbraň: vždy, když bylo v Evropě nejhůře, utíkaly se miliony věřících k Matce Boží a modlitbou růžence vyprošovaly Boží pomoc. Také legenda o sv. Dominikovi vypráví, že když tento světec bojoval v jižní Francii s herezí albigenských, zjevila se mu Panna Maria a dala mu růženec se slovy, že touto zbraní zvítězí nad bludaři.

Historie se neustále opakuje. Ani dnes nežijeme v jednoduché době, ale oproti většině našich nevěřících spoluobčanů jsme my křesťané lidmi hluboké naděje. Vidíme, jak se lidé v našem okolí rozčilují, nervují, trápí a hádají ohledně uprchlíků, islamismu, terorismu, ekonomické krize apod. Jejich zoufalství a pesimismus ale pramení z toho, že realitu vidí pouze z čistě lidské a materialistické perspektivy. Právě v modlitbě růžence se učíme vidět věci okolo sebe pohledem víry – tím pohledem, který měla Panna Maria. Ona nás vede k tomu, abychom s důvěrou v Boha kráčeli životem a namísto planých nářků proměňovali své okolí světlem evangelia.

Podobně jako sv. Dominika, i nás Panna Maria vybízí, abychom méně diskutovali a vymýšleli katastrofické scénáře a více se modlili. Právě touto zbraní zvítězíme a získáme pokoj pro svá neklidná srdce.

Povzbuzením nám mohou být i slova sv. Terezie z Avily, jejíž památku v říjnu také slavíme: „Ať Tě nic neznepokojuje, ať Tě nic neděsí. Všechno pomíjí, Bůh se ale nemění. Kdo má Boha, nic mu nechybí. Bůh sám stačí“. Žehná Vám Váš

P. PETR HAVLÍK, KAPLAN

Světcí v říjnu: Svatá Terezie z Avily

Pocházela ze Španělska z Kastilie. Narodila se 28. 3. 1515 jako potomek šlechtického rodu Cepedů v Avile ve Španělsku. Byla třetí z deseti dětí, ve druhém manželství Dona Alfonse Sanchez de Cepéda s Doňou Beatricí de Ahumadou. Terezie měla příjmení po ní. Z předchozího manželství měla ještě dva sourozence.

Od dětství byla temperamentní a přátelská, milovala romantiku. Velmi brzy se Terezie naučila číst a oblíbila si životopisy svatých, které na osamělých místech četla i svému bratru Rodrigovi.

Ve 14 letech jí matka zemřela. Náhradou za ni si zvolila Pannu Marii, ale nedbala zprvu o její vedení. S náruživostí se pouštěla do četby omilostných dobrodružství rytířů a povolovala v duchovním životě. Byla marnivou a libovala si ve společnostech, kde jí lichotili. Ke světským marnostem ji nabádala teta i někteří strýcové. Později říkala: „Kéž by je k nám otec nepouštěl“ a celý život litovala, že v mládí podléhala lichotkám.

V 16 letech ji otec poslal za účelem lepší výchovy k augustiniánkám, ale tamní prostředí neprospívalo jejímu zdraví. Z důvodu onemocnění se musela po půldruhém roce vrátit. V té době se nechala ovlivnit četbou listů sv. Jeronýma o životě zasvěceném Bohu. Rozhodla se pak pro vstup ke karmelitkám, ale otec ji odmítl pustit. Odešla proto tajně ke karmelitkám do kláštera Vtělení a požádala o přijetí. Po roce oblékla řeholní hábit a po dalším roce složila řeholní sliby. Terezin otec její rozhodnutí nakonec toleroval a dal jí do kláštera slušné věno.

Koncem roku 1538 začala Terezie nový zápas s těžkou nemocí, který trval tři roky. Na léčebnou kúru odjela z kláštera v doprovodu otce do Becedas. Během tří měsíců velkého utrpení ji léčení bylinářkou přivedlo téměř na pokraj smrti. Prožívala prudké bolesti u srdce a velmi silný odpor k jakémukoli jídlu. Její vysílení zhoršovala vysoká horečka a stažené

nervy jí nedopřály zklidnění ani v noci. Otec ji ve vážném stavu odvezl domů. Když se nemoc stále horšila a po čtyři dny zůstala v bezvědomí, v jejím klášteře byl pro ni otevřen hrob. Ona se však z krize, kterou provázela klinická smrt, dostala. Při návratu k vědomí se zmínila o prožitku mimo tělo, včetně vidění klášterů, které má založit. Pro nesnesitelné bolesti s ní mohli manipulovat jen pomocí prostěradla. Bylo vyhověno její žádosti o přepravení do kláštera, kde neměnný stav trval ještě osm měsíců, a až později začala být schopna pohybu po čtyřech. Nemoc byla obdobím zrání a Terezie toužila po vyléčení hlavně proto, aby mohla být s Ježíšem o samotě. Za přímluvce si zvolila sv. Josefa a jemu pak vděčila za uzdravení.

Po uzdravení čekala Terezii další krize. Satan ji odváděl od modlitby pod záminkou pokory i skrze pocity zatracení. Terezie prožila údobí, v němž se považovala za poslední mezi zatracenými, jak sama uvedla. Příčinu svých těžkostí v duchovním životě začala také vidět v tom, že klášter neměl přísnou klausuru. Přetrvávala u ní vlažnost a střídaly se vnitřní boje až do roku 1557. Tehdy, ve 42 letech, před obrazem trpícího Spasitele prožila své obrácení a rozhodla se vyloučit ze svého života vše, co by ji odvádělo od spojení s ním. A od té chvíle následovala dlouhá řada milostí.

Terezie zakoušela nadpřirozený pokoj, prožívala spojení s Bohem, extáze. Zpovědníci ji však nechápali a uvažovali o působení zlého ducha, přitom byli nejednotní. Opačného názoru byl sv. František Borgiaš a o pravosti Božích milostí ji později ujistil sv. Petr z Alkantary. S vnitřní modlitbou pokračovaly milosti, extáze a při jedné z nich i mystické probodení Tereziina srdce.

V r. 1560 měla Terezie vidění pekla a po něm slíbila usilovat o co nejdokonalejší život v řádu. Hned v září se s některými sestrami domluvila, že jak to bude možné, vytvoří novou komunitu, v níž budou zachovávat řeholi s původní přísností, včetně chudoby. A tak v r. 1562 se jim v Avile podařilo otevřít první reformovaný klášter a byly oblečeny první novicky. Reforma byla mimo komunitu provázena značným odporem, ale 5. 12. sestry obdržely apoštolský souhlas a Terezie se stala matkou představenou.

Terezii v jejím úsilí podporovaly mystické zážitky. Kolem roku 1564 měla několik vidění Kristova člověčenství, které bylo zdrojem její rostoucí úcty, lásky i mnoha dalších milostí.

V dubnu 1567 generální představený karmelitánského řád schválil dílo její obnovy a dovolil jí zakládat další reformované kláštery. Při otevření druhého kláštera se setkala s P. Janem od sv. Metoděje, pozdějším sv. Janem od Kříže, který byl od r. 1572 jejím zpovědníkem. S ním během čtyř let přes mnohé překážky založila sedm ženských a dva mužské reformované kláštery.

Generální řádová kapitula se v r. 1575 rozhodla zrušit kláštery, které neodpovídaly rozhodnutí generála, a zbavit úřadu ty, kdo jednali proti němu. Terezie měla další zakládání klášterů zakázáno. Na základě povolení si k pobytu zvolila klášter v Toledu a byla tam do července 1577. Do Avily se vrátila v době, kdy její zpovědníci byli vězněni a situace se vyhrocovala. Pro reformu řádu musela snášet mnohá příkoří.

Papež Řehoř XIII. potvrdil oddělenou provincii bosých karmelitánů až v r. 1580. Z kapituly vzešla také konstituce bosých karmelitánů a bosých karmelitek, jak si Terezie kladla za cíl. Další plánované zakládání v Madridu již nezvládla. V r. 1582 byla poslána do Alba de Tormes, kde začala vykašlávat krev a týž večer nemoci podlehla. Bylo to v době, kdy se z nařízení papeže Řehoře XIII. opravoval starý juliánský kalendář posunutím vpřed o 10 dnů. Po 4. říjnu hned následoval 15. říjen a na něj byla později stanovena liturgická památka sv. Terezie od Ježíše.

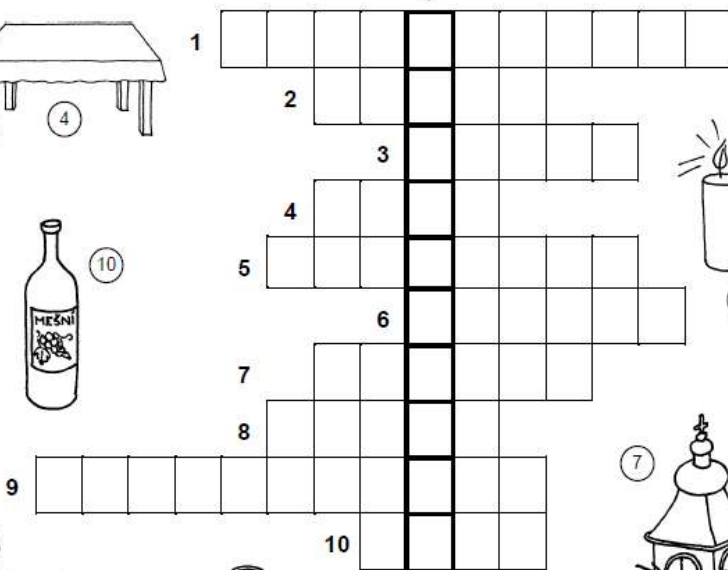
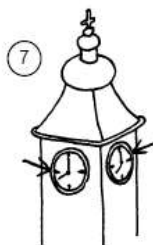
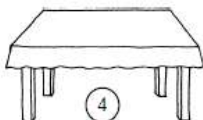
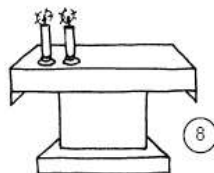
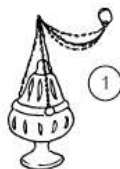
Za blahoslavenou ji prohlásil papež Pavel V. v r. 1614 a papež Řehoř XV. ji v r. 1622 kanonizoval. V r. 1970 byla Pavlem VI. prohlášena jako první za učitelku církve.

Vynikla jako učitelka modlitby. Stručně ji definovala slovy: „Modlitba je úkon lásky.“ O modlitbě říkala: „Modlitba není záležitostí mnoha slov, ale mnohého milování“. Nelze se modlit slovy a mít srdce odpojené. Ježíš na to téma říká v evangeliu: „Při modlitbě nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov.“ (Mt 6,7)

Pro děti

Význam slova EUCHARISTIE

Eucharistie je svátost ustanovená Ježíšem při poslední večeři. Během historie měla tato svátost různé názvy: večeře Páně, lámání chleba, dar, oběť, mše svatá, svátost oltářní. Slovo „eucharistie“ pochází z řečtiny. Co vlastně znamená, kdybychom ho přeložili do češtiny? Na tuto otázku odpoví tajenka následující luštěnky. Pojmenuj správně obrázky a jejich názvy dopiš podle čísel na příslušné řádky.

Tajenka: díků vzdání

Převzato z materiálů brněnského biskupství

Ze života farnosti

V pátek 2. října v 18 h se při adoraci zapojíme do čtení jmen katolických kněží, kteří byli vězněni či zahynuli v koncentračních táborech v době 2. světové války. Seznam vznikl při příležitosti 70. výročí osvobození naší vlasti. Připravovali jej několik let dobrovolníci a spolupracovníci Spolku

Vojenské muzeum Loučka–Pearl Harbor, kteří mapují osudy katolických duchovních v době 2. světové války u nás i v zahraničí. V současné době má na 300 jmen, ale na seznamu se stále pracuje. Stále se doplňuje, hledají se další souvislosti, podklady atd. Tento projekt zaštitil otec kardinál Dominik Duka. Cílem projektu je jednak vzdát poctu těmto kněžím, a současně poukázat a zdůraznit skutečnou roli katolické církve v době 2. světové války v našich zemích.

V sobotu 10. 10. v 18 h v kostele sv. Jiljí ve Vlašimi v rámci festivalu **Podblanický hudební podzim** vystoupí **Pěvecký sbor EN ARCHÉ a PRAŽSKÝ BAROKNÍ SOUBOR**. Jako sólistka vystoupí mezzosopranistka Andrea Kalivodová. Dirigent: Vojtěch Jouza předvede skladby J. J. I. Brentnera, G. F. Händela, T. Albinoniho, J. D. Zelenky, G. B. Pergolesiho a J. S. Bacha.

Z tohoto důvodu bude výjimečně sobotní mše sv. s nedělní platností sloužena již v 15 h.

Neděle 18. 10. v 18 h bude sloužena **mimořádná mše svatá v tradičním římském ritu**. Papež Benedikt XVI. svým „motu proprio summorum pontificum“ (apoštolský list vydaný z vlastního rozhodnutí) povoluje od 14. 9. 2007 vedle mešního řádu schváleného po II. vatikánském koncilu i užívání misálu Jana XXIII. z r. 1962 jako „zvláštní formy liturgického slavení“. Celebrovat bude P. Petr František Řezáč ze Žlutic.

Misijní koláč 2015

Srdečně vás zveme k účasti na již tradiční akci **MISIJNÍ KOLÁČ**

**PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA**

Co? Celorepublikový počín na podporu hladovějících dětí a sirotků v misijních oblastech světa

Jak? Upečte koláč, buchtu, bábovku nebo cokoli, co se snadno porcuje, a my je nabídneme dalším lidem.

Kdy? Příjem dobrot v sobotu **17. 10. 2015 od 14 do 15 hodin** ve farní besídce

Rozdávání balíčků za dobrovolný příspěvek v neděli **18. 10. 2015** po ranní mši svaté u kostela sv. Jiljí ve Vlašimi.

Výtěžek akce bude poukázán na konto **Papežských misijních děl**

„Chceme dělat jen nepatrné věci, ale s obrovskou láskou.“ (Matka Tereza)

Národní eucharistický kongres proběhne od **16. do 17. 10.** V Brně. Náš vikariát bude reprezentovat jáhen Roman Farion.

Hlavní mše svatá na náměstí Svobody proběhne v sobotu 17. října 2015 od 10.30 h a bude ji celebrovat papežský legát kardinál Paul Cordes, emeritní předseda Papežské rady Cor Unum. Po mši svaté ve 12.30 h bude eucharistický průvod na Zelný trh.

Putování třemi kraji

Na odlehlá, ale krásná místa Vás zvou poutníci z Čechťicka ve spolupráci s Farní charitou Vlašim. Chceme během jednoho dne propojit Střední Čechy (Slavětín), Jižní Čechy (Smilovy Hory) a Vysočinu (Mezilesí). Trojmezí těchto tří krajů leží u vesničky Holýšov. Chceme navštívit kostely a kapličky, modlit se, slavit mši svatou, setkat se s místními lidmi a posedět při závěrečném pohoštění. Akce se uskuteční některou sobotu ve druhé polovině října, termín včas sdělíme a podrobnosti upřesníme.

Informace z Farní charity Vlašim

7. 10. 2015 (středa),

9:30–cca 17:30 h, sraz
u kašny na Žižkově

náměstí ve Vlašimi. Přidejte se k nám
na celodenní pěší výlet – **procházku
po proudu řeky Blanice** (repríza –
nekonalo se pro nepřízeň počasí).

Cílem bude Měsíční údolí, kde bude

u skautů zajištěno teplé a suché zázemí. Zde pobudeme, posedíme kolem
ohně ... Můžeme houbařit, zajít na Hrádek – dle další dohody a počasí.
S sebou si vezměte pití a jídlo na cestu a celý den, něco k opékání na ohni.
Půjdeme jen tak na pohodu a budeme rozprávět o tom, co zajímavého cestou
potkáme. Dotazy a upřesnění na tel. 739 580 363.

**14. 10. 2015 (středa), 13–16 h. Exkurze do
provozu prádelny Kyselý Vlašim** – sraz u kašny na
Žižkově náměstí ve Vlašimi. Po návštěvě prádelny se
o dojmy můžeme podělit ještě u kávy

**21. 10. 2015 (středa), 16–18 h. Trénování paměti aneb Aby
nám slon záviděl** – Pohodové odpoledne se zábavnými
aktivitami k zdokonalení naší paměti. Sejdeme se u kamen ve
Farní besídce. Domácí občerstvení vítáno.

**27. 10. 2015 (úterý), 15–17 h. Setkání se vzpomínkou u příležitosti
výročí vzniku samostatného československého
státu;** připomenutí T. G. Masaryka. „Vícehlav“ ve
Farní besídce – neformální povídání a vzpomínání na
to, co nám vyprávěli ti, kteří významné události sami
zažili a třeba i o dalším, co s tím souvisí.

Odpustky

Přiblížil se podzim a s ním také čas, kdy pamatujeme v církvi více na naše zemřelé. Navštěvujeme hroby, které zdobíme květinami, zapalujeme svíčky a také se za naše zemřelé modlíme. Ty dvě první věci jsou dobré, správné, ale ta třetí je nejdůležitější pro spásu našich zemřelých. V těchto dnech také slyšíme častěji slovo „odpustky“.

Nejen v minulosti, ale i dnes se při vyslovení tohoto slova vybaví mnoha lidem středověk a prodávání tzv. „odpustků“. Bylo to určitě zneužití pravomoci odpouštět

hříchy. Lidé si mohli „koupit“ odpuštění „dopředu“. Těžko můžeme z dnešního pohledu plně pochopit důvod tohoto konání, kterým může být lidská slabost nebo i polopravda. Nám však jde o to, když je církev nabízí, abychom pochopili jejich skutečný smysl a význam dnes a podle toho se zachovali.

Nejprve si vůbec řekněme, jak chápe slovo „odpustek“ církev dnes. Odpustek znamená, že se před Bohem odpouští časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahlazena. Je to odpuštění, které náležitě připravený věřící získává za určitých podmínek zásahem církve, jež jako služebnice vykoupení autoritativně rozděljuje a používá pokladu zadostiučinění Krista a svatých. (KKC 1471)

Abychom pochopili tuto nauku a tuto církevní praxi, je třeba si uvědomit, že hřích má dvojí následek. Těžký hřích nás zbavuje společenství s Bohem, a tím nás činí neschopnými dosáhnout věčného života; být zbaven věčného života se nazývá „věčný trest“ za hřích. Na druhé straně každý hřích, i ten všední, vyvolává zhoubné lpění na tvorech, které musí být odčiněno, buď zde na zemi, nebo po smrti, ve stavu, jenž se nazývá očistec. Toto očišťování zbavuje toho, co se nazývá „časný trest“ za hřích. Tyto dva tresty nelze pojímat jako nějaký druh pomsty, kterou Bůh postihuje hříšníka zvenčí, nýbrž jako důsledky vyplývající ze samé podstaty hříchu. Obrácení, jež pochází z vroucí lásky, můžeme dosáhnout naprostého očištění hříšníka, takže už nezůstává žádný trest. (KKC 1472)

Protože žádné narušení vztahů v rodině nezůstává bez vlivu na ostatní členy, snažili se křesťané vždy odčiňovat nejen vlastní, ale i cizí hříchy.

Protože skutky lásky a milosrdenství poskytují nejpůsobivější svědectví křesťanského života, apoštolská formace by měla také vést k prokazování těchto skutků, takže věřící by se mohli od dětství učit mít soucit se svými bratry a být velkorysí při pomoci potřebným. (Dekret o apoštolátu laiků na II. vatikánském koncilu, č. 31)

Zkusme to více pochopit na příkladu: člověk někomu ve vzteku rozbije okno. Je to špatná věc. Poškozeného požádá o odpuštění. Je mu odpuštěna vina, ale... okno zůstává stále rozbité. I když je bez hříchu v této konkrétní věci, má ještě určitý dluh vůči tomu, koho svým skutkem poškodil. A právě tyto „dluhy“ jsou předmětem odpustků.

My tedy máme na základě církevního rozhodnutí MOC pomoci těm, kteří jsou bez MOCI se vlastním přičiněním dostat z očištky do Boží přítomnosti, do nebe. Nemůžeme napravovat konkrétní věci po lidech, kteří žili v minulosti, anebo nejsme schopni tyto věci poznat. Ale právě skrze splnění podmínek k získání odpustků, které nám církev nabízí, bereme z pokladu církve: „dáváme“ – skrze splnění podmínek – těm, kteří to potřebují k tomu, aby se jim „zkrátila nebo zanikla“ doba čekání na nekonečné prožívání Boží přítomnosti.

Odpustek je částečný nebo plnomocný podle toho, zda částečně nebo úplně osvobozuje od časného trestu za hříchy. Odpustky mohou být přivlastněny živým nebo zesnulým. (KKC 1471)

Odpustky je schopen získat křesťan, který není vyloučen z církve, je ve stavu milosti posvěcující (bez těžkého hříchu), zároveň se vyžaduje alespoň všeobecný úmysl získat odpustky a vykonání úkonů v určené době a předepsaným způsobem. Plnomocné odpustky může získat každý pouze jednou denně.

Možnosti pro získání plnomocných odpustků:

1. možnost (1. 11. a 2. 11.): svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a při návštěvě kostela modlitba Otčenáš a vyznání víry.

2. možnost (1. 11.–8. 11.): svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce a při návštěvě hřbitova modlitba za zemřelé.

Dušičkové pobožnosti 2015

+++++

pondělí 2. listopadu - Vlašim
16:30 dušičková pobožnost na hřbitově,
18:00 mše v kostele

+++++

pondělí 2. listopadu - Bedřichovice
16:00 mše svatá a po ní pobožnost na hřbitově

+++++

úterý 3. listopadu - Hradiště
16:00 mše svatá a po ní pobožnost na hřbitově

+++++

středa 4. listopadu - Domašín
16:00 dušičková pobožnost na hřbitově
17:00 mše v kostele

+++++

čtvrtek 5. listopadu - Vracovice
16:00 dušičková pobožnost na hřbitově

+++++

čtvrtek 5. listopadu - Velíš
17:30 mše a po ní pobožnost na hřbitově

+++++

pátek 6. listopadu - Kondrac
15:30 mše svatá a po ní dušičková pobožnost
na starém hřbitově u kostela

+++++

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46,
Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: farnostvlasim@gmail.com
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz
Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tištěné číslo: 8 Kč
Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim